

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић председника већа, Мирјане Пузовић и Оливере Новаковић, чланова већа, решавајући по жалби ██████████, изјављеној против решења Конкурсне комисије ██████████ године, на основу члана 142. и члана 144. став 1. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...142/22) и члана 136. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16...2/2023-Одлука УС), у предмету јавног конкурса, на седници одржаној 18.01.2024. године, донела је

РЕШЕЊЕ

Одбија се жалба ██████████, изјављена против решења Конкурсне комисије ██████████ године, као неоснована.

Образложење

Решењем Конкурсне комисије ██████████ године, одбачена је пријава која је поднета на радно место секретар суда у ██████████ на неодређено време, од стране ██████████ као недопуштена и кандидат се искључује из даљег изборног поступка услед неиспуњености услова за рад.

Против наведеног решења, ██████████ је благовремено изјавио жалбу због погрешне примене материјалног права, истичући да су изрази из изреке „одбацује се пријава“ и „недопуштена“ контрадикторни и да искључују један другог; да конкурсна комисија није дала образложење зашто сматра да је пријава недопуштена; да у случају одбацивања пријаве, конкурсна комисија није имала потребе разматрања испуњености услова за рад, јер је разматрање испуњености услова за рад од стране Конкурсне комисије мериторно одлучивање, па се онда пријава није могла одбацивати већ, евентуално одбити; да други став побијаног решења уноси забуну с обзиром да се у истом наводи: „поред услова наведених у јавном конкурс“, па се закључује да поред услова објављених на јавном конкурс постоје и други услови мимо конкурса. Такође истиче, да је у ██████████ обављао извршилачке послове на више радних места, да је на истима оцењиван најбољим оценама, да на наведеном конкурс није било других кандидата, па је суд могао извршити пријем у радни однос јединог кандидата који је поднео пријаву, јер свакако има радно искуство на обављању послова и више него што је услов од две године после положеног правосудног испита. Навео је да није јасно зашто је наведена одредба да жалба не одлаже извршење решења, с обзиром да се побијано решење не може извршити а и супротна је суспензивном дејству сваке жалбе или

одложном дејству сваког решења, уколико законом није другачије одређено. Предложио је да се омогући да се пријава прихвати и још једном размотри, на једно радно место и да Жалбена комисија судова поништи решење конкурсне комисије од 27.12.2023. године, предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и одлучивање.

У одговору на жалбу, првостепени орган је остао у свему при разлозима из образложења ожалбеног решења, указујући да је увидом у Уверење о положеном правосудном испиту Министарства правде Републике Србије, утврдио да је жалилац који је дипломирао на ██████████. године положио правосудни испит дана ██████████. године – број уверења ██████████. године.

По оцини навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да жалба није основана.

Према стању списа и образложењу ожалбеног решења, председник ██████████ донео је Одлуку о потреби попуњавања радних места ██████████. године, а потом огласио Јавни конкурс за попуњавање извршилачких радних места у ██████████. године, за радна места на неодређено време: секретар суда, судијски помоћник у звању виши судијски сарадник и референт на извршним предметима. Наведени Јавни конкурс је садржао услове неопходне за рад, назначење доказа које су кандидати били дужни поднети, начин провере потребних компетенција кандидата и пратећи образац пријаве. Такође, из списа предмета произлази да је председник суда донео решење ██████████. године, којим је именована Конкурсна комисија за спровођење поступка избора за попуњавање наведених радних места по расписаном Јавном конкурс, која је након истека рока за подношење пријава, на седници прегледала све приспеле пријаве и у смислу члана 55 Закона о државним службеницима, утврдила да је пријава поднета за радно место секретар суда на неодређено време од стране ██████████ – овде жалиоца недопуштена, јер је увидом у уверење о положеном правосудном испиту ██████████. године утврђено да је жалилац положио правосудни испит дана ██████████. године, те не испуњава услове за радно место секретар суда, будући да нема радно искуство од најмање 2 године након положеног правосудног испита.

Одредбом члана 23. став 1. Уредбе о интерном и јавном конкурс за попуњавање радних места у државним органима („Службени гласник РС“ број 2/19, 67/21), прописано је да по истеку рока за подношење пријаве на конкурс, комисија прегледа све приспеле пријаве и на основу података из пријаве саставља списак кандидата који испуњавају услове за запослење на радно место и међу њима спроводи изборни поступак.

Одредбом члана 46. Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ број 79/05...157/20 и 142/22), прописано је да се радна места, потребан број државних службеника на сваком радном месту, услови за рад на сваком радном месту који се односе на врсту и степен стручне спреме, односно образовања, државни стручни испит или посебан стручни испит и потребно радно искуство у струци, као и потребне компетенције

за обављање послова радног места у државном органу одређују Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у државном органу.

Према члану 55. став 6. Закона о државним службеницима, неблаговремене, недопуштене, неразумљиве или непотпуне пријаве, конкурсна комисија одбацује решењем против кога се може изјавити жалба жалбеној комисији у року од 8 дана од дана пријема решења, а ставом 7 истог члана, прописано је да жалба из става 6 овог члана не одлаже извршење решења.

Одредбом члана 43а Закона о државним службеницима прописано је, да се под радним искуством у струци, у смислу одредбе овог закона подразумева радно искуство на пословима у оквиру захтеване врсте и степена стручне спреме, односно образовања које се захтева за радно место чије послове државни службеник обавља.

Имајући у виду наведено, Жалбена комисија судова налази, да је првостепени орган правилно одлучио када је одбацио пријаву жалиоца, позивајући се на одредбу члана 55. став 6. Закона о државним службеницима. Ово стога што, радно искуство у струци као услов за заснивање радног односа подразумева радно искуство у оквиру школске спреме одређене струке која је утврђена Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места за свако конкретно радно место. Како је изборни поступак условљен садржином огласа према коме је за радно место секретар суда, између осталог, тражено најмање 2 године радног искуства након положеног правосудног испита, а из достављене документације произлази да жалилац нема радно искуство од најмање 2 године након положеног правосудног испита, будући да је правосудни испит положио дана ██████████. године, а да је јавни конкурс оглашен дана ██████████. године.

Жалбена комисија судова је ценила све наводе жалбе и нашла да су исти неосновани и као такви без утицаја на другачије решење ове управне ствари, јер жалилац наводима жалбе не доводи у сумњу законитост ожалбеног решења.

Жалбени наводи жалиоца да су изрази из изреке „одбацује се пријава“ и „недопуштена“ контрадикторни, да у случају одбацивања пријаве није требало разматрати испуњеност услова за рад, те да није јасно зашто је наведена одредба да жалба не одлаже извршење решења, с обзиром да се побијано решење не може извршити а и супротна је суспензивном дејству сваке жалбе или одложеном дејству сваког решења, уколико законом није другачије одређено, по оцени Жалбене комисије судова нису основани. Наиме, Конкурсна комисија је у свему поступила у складу са одредбама члана 55. став 6. и 7. Закона о државним службеницима, јер су у решењу коришћени изрази које предвиђа Закон о државним службеницима, због којег се решењем одбацује пријава. Надаље, у конкретном случају, у смислу члана 23. став 1. Уредбе о интерном и јавном конкурсима за попуњавање радних места у државним органима, радило се о фази испитавања да ли жалилац испуњава формалне услове за запослење на радном месту секретар суда, да би уопште могао наставити изборни поступак, па с обзиром на чињеницу да је Конкурсна комисија утврдила да нема радно искуство најмање 2 године након положеног правосудног испита, његову пријаву је одбацила решењем, са поуком о праву на изјављивање жалбе, и да иста не одлаже извршење решења, како је експлицитно наведено у Закону.

Такође, нису основани наводи жалбе да је првостепени орган могао извршити пријем жалиоца у радни однос, јер је био једини кандидат и имао је радно искуство на другим извршилачким местима на којима је оцењиван најбољим оценама, што је више него услов од 2 године после положеног правосудног испита. Ово из разлога, што се под радним искуством у струци, у смислу одредбе члана 43а Закона о државним службеницима подразумева радно искуство на пословима у оквиру захтеване врсте и степена стручне спреме, односно образовања које се захтева за радно место чије послове државни службеник обавља и због тога што су услови Јавног конкурса јасно прописани и као такви у смислу члана 25 Уредбе о интерном и јавном конкурсима за попуњавање извршилачких радних места у државним органима морају бити цењени у погледу њихове испуњености, односно неиспуњености, а не произвољног тумачења, како то чини жалилац у својој жалби.

Сходно изнетом, Жалбена комисија судова је, применом члана 170. став 1. тачка 1. Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству:

Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

Д-на:

- ██████████ - 2 примерака,

од којих један доставити жалиоцу,

-Архиви